

A BIZOTTSÁG 182/2009/EK RENDELETE

(2009. március 6.)

az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló 1019/2002/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (az egységes közös piac-szervezésről szóló rendelet) és különösen annak 113. cikke (1) bekezdésének a) pontjára és 121. cikkének a) pontjára, összefüggésben 4. cikkével,

mivel:

- (1) Kívánatos egyértelművé tenni, hogy az olívaolajok és olívapogácsa-olajok kereskedelmi nevének meg kell egyeznie a mezőgazdasági piacok közös szervezése keretében megállapított leírással. A meghatározott olajkategóriákkal kapcsolatos kiegészítő információt a címkézés szintén fel kell tüntetni, de nem szükségszerűen a termék kereskedelmi neve mellett. Az olívaolajat tartalmazó áruk esetében nem kell feltüntetni a leírást, és következőképpen a kiegészítő információt sem.
- (2) Az 1019/2002/EK bizottsági rendeletnek ⁽²⁾ az olívaolaj eredetének címkézésére vonatkozó rendelkezései fakultatívak voltak, habár a szándék olyan rendszer létrehozása volt, amely kötelezővé teszi az extraszűz és szűz olívaolaj eredetének címkézését, hogy ezáltal fel legyen tüntetve az a tény, hogy a mezőgazdasági hagyományokból, valamint a helyi sajtolási és keverési gyakorlatokból adódóan az ilyen olajok íze és minősége földrajzi eredetüktől függően meglehetősen különböző lehet. Az azóta alkalmazott fakultatív rendelkezések nem bizonyultak elégségesnek ahhoz, hogy általuk a fogyasztók félrevezetése a szűz olajok valódi tulajdonságait illetően elkerülhető legyen. Ezenkívül 2002 óta az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ megállapította a nyomonkövethetőség szabályait, s azokat 2005. január 1. óta alkalmazni kell. A piaci szereplők és a közigazgatások által e területen gyűjtött tapasztalatok lehetővé teszik az extraszűz és a szűz olívaolaj eredetére vonatkozó címkézés kötelezővé tételét.
- (3) A Közösségben az extraszűz és a szűz olívaolaj jelentős része különböző tagállamokból és harmadik országokból származó olajok keverékéből áll. Az ilyen keverékek

eredetének címkézésére egyszerű szabályokat kell megállapítani. Az ilyen egyszerű szabályok révén hatályon kívül helyezhetők azok a korábbi rendelkezések, amelyek eddig a „fő származási hely” bonyolultan megvalósítható, nehezen ellenőrizhető és esetlegesen félrevezető feltüntetését írták elő.

- (4) Az extraszűz és a szűz olívaolajok ízére és/vagy illatára utaló érzékszervi tulajdonságokat leíró bizonyos kifejezéseket az Nemzetközi Olívaolaj-tanács meghatározta a szűz olívaolaj érzékszervi értékelésére alkalmazott, nemrégiben módosított módszerében. Az ilyen kifejezések használatát az extraszűz és a szűz olívaolajok címkézésénél azokra az olajokra kell korlátozni, amelyek értékelését a megfelelő elemzési módszer szerint végezték el. Bizonyos, a lefoglalt kifejezéseket jelenleg még használó piaci szereplők esetében átmeneti rendelkezésekre van szükség. A piaci szereplők használhatnak a nem szűz olajok jellegzetességeit leíró olyan más kifejezéseket, amelyeket a Nemzetközi Olívaolaj-tanács nem határozott meg.
- (5) Több tagállam az olívaolaj és más magolajok keverékeinek belföldi fogyasztás céljára történő előállítását tiltó nemzeti rendelkezések hatályban tartásával igyekszik megőrizni hagyományait és országosan fenntartani bizonyos termelési minőséget. Az 1019/2002/EK rendelet rendelkezései a tonhalra és a szardíniára nem vonatkoznak, hiszen azokat a konzerv tonhal és bonító forgalmazására vonatkozó közös előírások megállapításáról szóló, 1992. június 9-i 1536/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾, illetve a tartósított szardínia forgalmazására vonatkozó közös előírások megállapításáról szóló, 1989. június 21-i 2136/89/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szabályozza. Az egyértelműség érdekében az 1019/2002/EK rendeletnek ezt világosan ki kell mondania.
- (6) Az 1019/2002/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a mezőgazdasági piacok közös szervezésével foglalkozó irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1019/2002/EK rendelet a következőképpen módosul:

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.⁽²⁾ HL L 155., 2002.6.14., 27. o.⁽³⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 163., 1992.6.17., 1. o.⁽⁵⁾ HL L 212., 1989.7.22., 79. o.

1 Az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 2000/13/EK irányelv és az 510/2006/EK tanácsi rendelet (*) sérelme nélkül ez a rendelet külön előírásokat állapít meg az 1234/2007/EK rendelet XVI. mellékletének 1.a) és 1.b), valamint 3. és 6. pontjában említett olívaolajok és olívaogácsa-olajok kiskereskedelmi forgalmazására.

(*) HL L 93., 2006.3.31., 12. o.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) Az első bekezdés elé a következő bekezdés kerül:

„Az 1234/2007/EK rendelet 118. cikkének megfelelő leírásokat a 2000/13/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában említett árumegnevezésnek kell tekinteni.”

b) A második bekezdéssé váló első bekezdésben a kezdő szavak helyébe a következő szövegrész lép:

„Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok címkézésén – az első bekezdésben említett leíráson kívül, de nem feltétlenül annak közelében – jól látható és eltávolíthatatlan felirattal fel kell tüntetni az olaj kategóriájára vonatkozó következő információkat:”

3. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő első és második albekezdés lép:

„Az 1234/2007/EK rendelet XVI. mellékletének 1.a) és 1.b) pontjában meghatározott extraszűz és szűz olívaolajok címkézésén fel kell tüntetni az eredetmegjelölést.

Az 1234/2007/EK rendelet XVI. mellékletének 3. és 6. pontjában meghatározott termékek címkézésén nem tüntethető fel semmilyen eredetmegjelölés.”

b) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett eredetmegjelölés csakis a következőkből állhat:

a) a (4) és (5) bekezdéssel összhangban egyetlen tagállamból vagy egyetlen harmadik országból származó olívaolaj esetében a tagállamra, a Közösségre, illetve a harmadik országra való utalás; vagy

b) a (4) és (5) bekezdés rendelkezéseivel összhangban több tagállamból vagy harmadik országból származó

olívaolajok keveréke esetében a következő jelölések egyike:

i. »közösségi olívaolajok keveréke« vagy a Közösségre való utalás;

ii. »nem közösségi olívaolajok keveréke«, vagy a nem közösségi eredetre való utalás;

iii. »közösségi és nem közösségi olívaolajok keveréke«; vagy

c) az 510/2006/EK rendeletben említett oltalom alatt álló eredetmegjelölés, vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzés, az adott elnevezésre vonatkozó termékleírásnak megfelelően.”

c) A (6) bekezdést el kell hagyni.

4. Az 5. cikk a következőképpen módosul:

a) A c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) Az ízre és/vagy az illatra utaló érzékszervi tulajdonságok megjelölése csak extraszűz és szűz olívaolajok esetében tüntethető fel; a 2568/91/EGK rendelet XII. melléklete 3. pontjának 3. alpontjában említett kifejezések csak akkor tüntethetők fel a címkézésen, ha a 2568/91/EK rendelet XII. mellékletében előírt módszer szerint elvégzett értékelés eredményein alapulnak.”

b) A szöveg a következő második bekezdéssel egészül ki:

„A 2568/91/EGK rendelet XII. mellékletének 3.3. pontjában felsorolt kifejezéseknek legalább egyikét tartalmazó védjeggyel forgalmazott termékek 2011. november 1-jéig eltérhetnek az 1019/2002/EK rendelet 5. cikkének c) pontjában foglalt követelményektől, ha a szóban forgó védjegy bejegyzését 2008. március 1. előtt kérték.”

5. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következő, harmadik albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok területükön megtilthatják az olívaolajok és más növényi olajok első albekezdésben említett keverékeinek belföldi fogyasztásra történő előállítását. Mindazonáltal a tagállamok nem tilthatják meg a más országokból származó ilyen keverékeknek a területükön való forgalmazását, és nem tilthatják meg területükön e keverékek más tagállamokban való forgalmazását vagy kivitel céljából történő előállítását.”

- b) A (2) bekezdésben az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az 1536/92/EGK tanácsi rendeletben (*) említett olívaolajos tonhal, valamint a 2136/89/EGK tanácsi rendeletben (**) említett olívaolajos szardínia kivételével, ha a címkézés – az összetevők felsorolásán kívül – szöveges, képi vagy grafikus utalást tesz az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott olajoknak az e cikk (1) bekezdésében említettől eltérő élelmiszerekben való jelenlétére, az élelmiszer kereskedelmi megnevezése után közvetlenül fel kell tüntetni az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében meghatározott olajoknak az élelmiszer teljes nettó súlyához viszonyított százalékarányát.

(*) HL L 163., 1992.6.17., 1. o.

(**) HL L 212., 1989.7.22., 79. o.”

- c) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 3. cikk első bekezdésében említett leírásokat az »olívaolaj« szóval helyettesíteni lehet az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett termékek címkézésén.

Olívapogácsa-olaj jelenléte esetén azonban az »olívaolaj« szó helyett az »olívapogácsa-olaj« szót kell használni.”

- d) A szöveg a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 3. cikk második bekezdésében említett információt nem kell feltüntetni az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett termékek címkézésén.”

6. A 8. cikk (2) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) az adott tagállamnak bármely, az 1234/2007/EK rendelet 125. cikke szerinti piaci szereplői szervezete,”

7. A 9. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A 4., 5. és 6. cikkben említett megnevezések ellenőrzése érdekében az érintett tagállamok szabályokat vezethetnek be az olyan létesítmények elismerésére, amelyeknek csomagolóüzemei a területükön találhatóak.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2009. július 1-jétől kell alkalmazni.

A második bekezdéstől eltérve azok a termékek, amelyeket a Közösségben 2009. július 1-je előtt jogszerűen állítottak elő és láttak el címkézéssel, illetve amelyeket jogszerűen hoztak be és bocsátottak a Közösség területén szabad forgalomba, mindaddig értékesíthetők, amíg a készletek ki nem merülnek.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2009. március 6-án.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja